

Smukke Mindeord om Frk. Holmsgaard

I Borgerskolens Elevskrift finder vi følgende smukke Mindeord om OverlærerFrk. *KirstineHolmsgaard*, der døde den 5. Januar i Aar:

— Hun var et sjældent fint Menneske og en Kvinde med en beundringsværdig Viljestyrke, hvilket især gav sig Udslag i de sidste svære Aar. Faa har hørt hende klage, tværtimod var hun mere optaget, *hvis* hun hørte om andre, der havde det ondt. Spurgte nogen, hvordan hun havde det, lød Svaret hver Gang ledsaget af et elskeligt Smil: „Tak, jeg har det storartet“. Ingen skulde plages med hendes Bekymringer. Frk. Holmsgaard lærte os noget lige til den Dag, hun døde.

Frk. Holmsgaard var elsket som faa af sine store Piger; i det daglige virkede hun maaske lidt reserveret og streng; men kneb det, gik ingen forgæves til hende, og det glædede hende, hver Gang hun kunde hjælpe. I hendes Timer var der en Ho og Disciplin, som mangen en ung Lærer i Dag kunde misunde hende, og hun skændte egentlig aldrig, men hun indbød ikke til Kunster af nogen Art. Og hendes Timer var interessante, forstod man ikke første Gang, hvad hun mente, var hun aldrig ked af at sige det igen.

Det, at vi forlod Skolen, betød ikke, at Frk. Holmsgaard glemte os, nej, hun fulgte trofast saa mange, hun kunde, og glædede *sig*, naar det gik os godt. Hun blev heller ikke glemt af sine gamle Elever, det vidnede hendes Post om. Havde Frk. Holmsgaard været bortrejst, laa der tit en Seddel til hende, naar hun kom hjem. En af hendes Piger havde paa Gennemrejse villet besøge hende, og hver Gang var hun ked af det, for netop den pige vilde hun saa gerne se, saadan lød det om dem alle.

Nu er Frk. Holmsgaard borte, men hun bliver ikke glemt af sine gamle Elever.

Æret være Kirstine Holmsgaards

M i n d e .